

ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΑΝΑΔΡΟΜΗ

Η Συσπείρωση πίστευε ακράδαντα ότι η υγειονομική περίθαλψη με ευθύνη της πολιτείας, είναι κομβικό ζήτημα για τη δημόσια ζωή και η σημαντικότερη βάση για την ανάπτυξη της κοινωνίας. Πίστευε πολύ περισσότερο στο ΤΥΠΑΤΕ, το οποίο ήταν αυτοδιαχειριζόμενο Ταμείο και την ευθύνη της λειτουργίας του την είχαν οι ίδιοι οι συνάδελφοι, αποφεύγοντας γραφειοκρατικά προβλήματα και κρατικές παρεμβάσεις, με αποτέλεσμα οι ασφαλισμένοι του και οι οικογένειές τους να απολαμβάνουμε υψηλού επιπέδου περίθαλψη.

Για το λόγο αυτό από σεβασμό δηλαδή σε μια μεγάλη κοινή αυτοδιαχειριζόμενη περιουσία-επιμέναμε ήδη από το 2007 και αφού είχε προηγηθεί ο νόμος Αλογοσκούφη που μετέφερε στο κράτος την ευθύνη της χορήγησης της επικουρικής σύνταξης στους συνταξιοδοτούμενους από την Αγροτική Τράπεζα, αφήνοντας όμως στο Ταμείο τα αποθεματικά του ΕΛΕΜ μια που αυτό ήταν Ν.Π.Ι.Δ. και άρα η περιουσία του ιδιωτική, ότι τα αποθεματικά του ΕΛΕΜ θα έπρεπε να μεταφερθούν στον κλάδο της υγείας, μέσα φυσικά από τις αναγκαίες τροποποιήσεις του καταστατικού ώστε όλα να γίνουν με νόμιμο τρόπο.

Δεν ζητάμε καμιά δικαίωση για το παρελθόν, όμως ας απαντήσει ο κάθε συνάδελφος με το χέρι στην καρδιά για τα παρακάτω: Το 2012 με την παραχώρηση της ΑΤΕ στην Πειραιώς αν το ΤΥΠΑΤΕ είχε 200 εκ. ευρώ αποθεματικά θα μπορούσε κανείς να αμφισβητήσει τη βιωσιμότητά του;

Είναι αυταπόδεικτο ότι θα είχαμε εξασφαλίσει ένα πολύ καλό επίπεδο περίθαλψης και θα αποτελούσαμε παράδειγμα για όλους τους εργαζόμενους της χώρας.

Ας αναλογιστεί επίσης ο κάθε συνάδελφος μετά τη διανομή του μεγαλύτερου μέρους των αποθεματικών του ΕΛΕΜ, ακόμη και εκείνοι που αποκόμισαν την μερίδα του λέοντος, τι άλλαξε οικονομικά στη ζωή τους και αν αισθάνονται ή όχι ανασφάλεια για την υγειονομική τους κάλυψη μέσα στις συνθήκες οικονομικής και κοινωνικής κατάρρευσης που διαμορφώνονται στη χώρα την τελευταία επταετία.

Ακριβώς πάνω σε αυτή τη λογική, της αξιοποίησης για όλους μας της κοινής μας περιουσίας στον ευαίσθητο τομέα της υγείας, εδράζονται οι προτάσεις μας.

Αυτά που κατά καιρούς ψέλλισαν οι άλλες παρατάξεις για επαγγελματικό ταμείο ήταν στάχτη για τα μάτια. Γιατί πετά το μισό πληθυσμό έξω (τους συνταξιούχους) αλλά και γιατί θα απαιτούσε εισφορές για δεκαετίες από τους εν ενεργεία ώστε να απολαύσουν **μετά** κάποια συμπληρωματική επικούρηση. Κι αυτά τη στιγμή που **τώρα** οι ανάγκες περίθαλψης **για όλους μεγαλώνουν και οι οικογενειακοί προϋπολογισμοί δυσκολεύονται ή αδυνατούν να ανταποκριθούν.**

ΤΟ ΜΕΤΕΩΡΟ ΒΗΜΑ: ΤΟ ΤΑΜΕΙΟ ΜΕΤΑ ΤΟ 2012

Από το 2013 που σταμάτησε να λειτουργεί το Ταμείο, η όλη δραστηριότητα των Διοικητικών Συμβουλίων περιορίζεται στη διαχείριση των παλαιών προβλημάτων (πληρωμές σε Νοσοκομεία, τρίτους, ασφαλισμένους, διαχείριση αποθεματικών κλπ) καθώς και με την αντιμετώπιση σωρείας δικαστικών υποθέσεων, όπου χίλιοι περίπου “συνάδελφοι” διεκδίκησαν το 95% της αρχικής περιουσίας του Ταμείου επειδή καλλιεργήθηκε, με ευθύνη πολλών, ένα κλίμα ιδιοποίησης των περιουσιακών στοιχείων του ΕΛΕΜ.

Αξίζει εδώ να επαναλάβουμε ότι και στις 28 αποφάσεις δικαστηρίων που έχουν εκδοθεί μετά την εκδίκαση των αγωγών αυτών το Ταμείο δικαιώνεται απόλυτα.

Έχουμε όμως στη διάθεσή μας τις σχολάζουσες εγκαταστάσεις δυο πολύ καλά οργανωμένων πολυιατρείων που διαμορφώθηκαν στα 80 χρόνια λειτουργίας του ΤΥΠΑΤΕ καθώς και μεγάλη εμπειρία στη διαχείριση μονάδων πρωτοβάθμιας περίθαλψης. Τα μέλη μας όμως και ιδιαίτερα οι συνταξιούχοι, που δεν έχουν άλλη ασφαλιστική κάλυψη πέραν του ΕΟΠΥΥ, ταλαιπωρούνται καθημερινά στις συνεχώς υποβαθμιζόμενες κρατικές δομές υγείας.

Φυσικά εδώ συζητάμε μόνο για το πρωτοβάθμιο επίπεδο υγειονομικής φροντίδας, αφού οι ασφαλιστικές μας εισφορές κατατίθενται στον ΕΟΠΥΥ.

Μπορεί κάποιος να μας αποκαλέσουν “ρομαντικούς” εμείς όμως κόντρα στο δόγμα της εποχής δεν ρευστοποιούμε τις υποδομές μας και δεν είμαστε υπέρ της ιδιοποίησης των κοινών πόρων μας.

Προτείνουμε την ανασυγκρότηση του Ταμείου μας στο πλαίσιο που μας επιτρέπουν τα σημερινά δεδομένα και ισχυροποιούμε μαζί με τους συναδέλφους μας τις άμυνες μας για την προάσπιση της υγείας μας.